Sēdes video translācija 11.02.2021 9.00 11.00 13.30 14.20 15.30 16.25

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2192
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=a3a540da-0f6c-416a-a348-cd3668a86475

11.02.2021. 13.Saeima sešpadsmitā sēde, ziemas sesija, ārkārtas-attālinātā MK ārkārtas situācija: 570/Lm *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Inese Lībiņa-Egnere*
2021.gada 11. februāra sēde (otrā) sākas pl. 14:20
sēde slēgta pl. 16:11, sēdes ilgums- 1 h 51 minūte / 1 h 17 min -darbs sēdē

PIEBILDE: Vienā dienā 11. februārī pamīšus notiek trīs atšķirīgas sēdes: nr.10, nr.15, nr.16 (ziemas sesija).

Latvijas Republikas 13. Saeimas ziemas sesijas sešpadsmitā (attālinātā ārkārtas) sēde 2021. gada 11. februārī

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētājas biedre Inese Lībiņa-Egnere.

Sēdes darba kārtība
Satura rādītājs
Balsojumi
Sēdes videotranslācija
Sēžu videotranslācijas (arhīvs)

Sēdes vadītāja. Cienījamās deputātes un godātie deputāti! Sākam Latvijas Republikas Saeimas 2021. gada 11. februāra otro attālināto ārkārtas sēdi.

Darba kārtībā ir tikai viena sadaļa – "Lēmumu projektu izskatīšana".

Lēmuma projekts **"Par Ministru kabineta 2021. gada 5. februāra rīkojumu Nr. 74, ar kuru grozīts 2020. gada 6. novembra rīkojums Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu""**.

Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas vārdā – deputāts Juris Rancāns. Lūdzu!

J. Rancāns (JK).

Labdien, godātie kolēģi! Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija savā 2021. gada 10. februāra sēdē izskatīja Ministru kabineta kārtējo rīkojumu, ar kuru ārkārtas situācija tika pagarināta līdz šā gada 6. aprīlim, kā arī tika noteiktas atsevišķas lietas, ar ko tiek grozīti iepriekš izsludinātie ierobežojumi un nosacījumi rīkojumā par ārkārtas situāciju.

Nosaukšu būtiskākos grozījumus.

No 8. februāra, ievērojot drošas tirdzniecības principus, paredzēts spert pirmos soļus, lai atteiktos no klātienē iegādājamo preču ierobežojuma sarakstiem. Darboties varēs grāmatnīcas, kurās atļauts realizēt gan grāmatas, gan kancelejas preces, kā arī veikali, kuri tirgo pārtiku vismaz 70 procentu apmērā, un higiēnas veikali, kuri tirgo higiēnas preces vismaz 70 procentu apmērā; tie varēs turpmāk tirgot pilnu savu preču sortimentu.

Atļauts darboties arī tirdzniecības vietām, kurās varēs iegādāties stādus, dēstus, sīpolus, sēklas, substrātus, mēslošanas līdzekļus, kaļķošanas materiālus un augu aizsardzības līdzekļus, kā arī elektropreču aksesuārus – vadus, pagarinātājus, lādētājus, līdzekļus dezinfekcijai un deratizācijai.

Tāpat ir noteiktas stingrākas epidemioloģiskās drošības prasības tirdzniecības vietās, tirdzniecības centros un tirdzniecības paviljonos, sākot jau ar šo pirmdienu, proti, 8. februāri. Tās paredz

tirdzniecības vietām vairākus pienākumus, lai mazinātu apmeklētāju drūzmēšanās iespējas. Veikalos un tirgus paviljonos jānodrošina vismaz 25 kvadrātmetru platība vienam apmeklētājam un redzamā vietā pie ieejas jāizvieto informācija par maksimālo pieļaujamo apmeklētāju skaitu. Apmeklētāji veikalā drīkst doties pa vienam, izņemot cilvēkus, kam ir nepieciešama asistenta palīdzība, un bērnus līdz 12 gadu vecumam (viena pieaugušā pavadībā).

Veikalu apmeklētāji tiek aicināti ievērot tirdzniecības vietās noteiktās prasības, nedrūzmēties pie ieejas, izmantot groziņus vai ratiņus. Savukārt tirgotājiem ir jānodrošina efektīvāka apmeklētāju plūsmas kontrole. Ir arī pastiprināta tirgotāju atbildība un pienākumi, šajā jomā nosakot atbildīgo personu un ieviešot iekšējās kontroles sistēmu epidemioloģiskās drošības pasākumu īstenošanai tirdzniecības vietās vai tirdzniecības centros.

Noteikts arī tādu mārketinga aktivitāšu aizliegums, kuras veicina cilvēku pulcēšanos tirdzniecības vietās, kā arī pastiprināta kontrole un noteikta atbildība par epidemioloģiskās drošības pasākumu neievērošanu.

Līdzās tirgotāju pienākumiem tiek paredzētas tiesības Valsts policijai un pašvaldības policijai pieņemt lēmumu par tūlītēju tirdzniecības vietas slēgšanu apmeklētājiem uz laiku līdz septiņām dienām. Šādu lēmumu var pieņemt gan par atsevišķu veikalu, gan par visu tirdzniecības centru kopumā (protams, atkarībā no pārkāpuma smaguma un noteiktās atbildības). Noteikts, ka lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas brīdī un ir izpildāms nekavējoties, kā arī lēmuma apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

Tāpat no šodienas, 11. februāra, tiek mainīta arī ieceļošanas kārtība un papildus jau esošajai kārtībai tiek noteikti vēl daži ierobežojumi, lai samazinātu jauno, īpaši bīstamo Covid-19 paveidu nonākšanu Latvijā.

Proti, no 11. februāra, kā jau minēts, līdz 25. februārim Latvijā drīkstēs ieceļot tikai neatliekamu un būtisku iemeslu dēļ. Ir noteikti astoņi iemesli, kuru dēļ drīkstēs iebraukt Latvijā: darba, mācību un studiju nolūkā, kā arī humāno apsvērumu dēļ; ģimenes apvienošanai; medicīnas pakalpojumu saņemšanai; nepilngadīgas personas pavadīšanai; lai atgrieztos dzīvesvietā vai dotos uz bērēm.

Būtisks ieceļošanas pamats ir nepieciešams arī no ES ieceļojošām personām. Arī attiecībā uz termiņuzturēšanās atļaujām izdarīts grozījums, ka iebraukt varēs tikai minēto astoņu kategoriju personas. Nevarēs iebraukt, balstoties uz nekustamā īpašuma atrašanos valstī, nedz arī tad, ja iemesls ir vienkārši ceļošana pati par sevi.

Ieceļošanas iemesls pirms ierašanās Latvijā ir jānorāda, aizpildot anketu tīmekļvietnē *www.covidpass.lv*. Savukārt dokumentiem, kuri apliecina ierašanās iemeslu, jābūt gataviem uzrādīšanai pēc pieprasīšanas Valsts policijai vai robežsardzei. Svarīgi, ka pasažieru pārvadātāji nedrīkst uzņemt pasažierus, kuri C*ovidpass* sistēmā nav norādījuši ceļošanas mērķi.

Tāpat ieceļotājiem joprojām ir pienākums gan veikt kovidtestus pirms ierašanās Latvijā, gan arī ievērot pašizolāciju uzreiz pēc ierašanās Latvijā. Šeit es gribētu paskaidrot, ka šis ceļošanas iemesls *Covidpass* sistēmā ir jānorāda pirms iekāpšanas lidmašīnā; tas nozīmē šādus jaunus ierobežojumus, pārvietojoties ar aviosatiksmi.

Kas attiecas uz sauszemes transporta līdzekļiem... tad tieši tas pats ir ar pasažieriem. Tā pati iepriekšējā kārtība – plus kāds no šiem būtiskajiem ieceļošanas ierobežojumiem. Savukārt tas, kas attiecas uz personām, kas atgriežas Latvijā ar transportlīdzekļiem... protams, tas nav aizliegts, un šīs personas tiks ielaistas Latvijas Republikā, bet tām būs jādodas attiecīgi pašizolācijā.

Tāpat piebildīšu, ka uz laiku ir pārtraukti arī starptautiskie pasažieru pārvadājumi starp Latviju, Apvienoto Karalisti, Īriju un Portugāli. Tas attiecas gan uz aviosatiksmi, gan autobusu, gan kuģu pārvadājumiem. Tomēr katrā atsevišķā gadījumā satiksmes ministram ir tiesības lemt, veicot individuālo situācijas izvērtējumu un izdodot atsevišķu ministra lēmumu par šāda veida pārvietošanos.

Tāpat rīkojumā paredzētas klātienes konsultācijas, kas būs pieejamas visiem skolēniem, kam pastāv mācību pārtraukšanas risks, kā arī 12. klašu skolēniem un profesionālo skolu audzēkņiem, kuriem jākārto valsts pārbaudījumi. Individuāla praktisko iemaņu apguve klātienē varēs notikt arī augstskolu studentiem, kuri apgūst dažādas medicīnas un veterinārmedicīnas programmas pēdējo gadu. Protams, tas viss ir iespējams tikai, ievērojot epidemioloģiskās drošības prasības.

Tāpat ir paredzēts, ka zvans uz telefona numuru 8989, lai agrīni pietiektos uz vakcināciju pret Covid-19, būs bez maksas. Zvaniem uz šo numuru no visiem elektronisko sakaru tīkliem tiks piemērots nulles tarifs.

Komisijā, uzklausot ministriju pārstāvjus, iestādes, tiesību ekspertus, tajā skaitā – Tiesībsarga biroja pārstāvi, ārkārtas situācijas pagarināšana un valdības noteiktie grozījumi ārkārtas situācijas rīkojumā tika atzīti par pamatotiem, samērīgiem un konkrētajā situācijā nepieciešamiem.

Tāpēc aicinu atbalstīt komisijas sagatavoto lēmuma projektu.

Paldies, kolēģi.

Sēdes vadītāja. Paldies.

Sākam debates.

Vārds deputātei Regīnai Ločmelei. Lūdzu!

R. Ločmele (SASKAŅA).

Labdien, kolēģi! Es jau pagājušajā reizē teicu, ka tas, kas notiek, kad Saeima tiek izmantota kā dekorācija valdības lēmumu pieņemšanai, nav –absolūti nav! – pieņemami. Tas ir absurds! Un tas ir tik nožēlojami, ka to saprot absolūti visi Latvijas iedzīvotāji. Viņi līdz šim man uzdod jautājumu, kas ir iedevis Ministru kabinetam tik lielas pilnvaras, kāpēc ārkārtas stāvoklis tiek pagarināts bez nekādas apspriešanas Saeimā.

Es ceru, ka jūsu vēlētāji, cienījamā koalīcija, ir jums jau izteikuši savu sašutumu par to, kādā veidā ārkārtas stāvoklis Latvijā tika pagarināts līdz 6. aprīlim, ieskaitot Lieldienas.

Es domāju, ka to, ko teica pagājušogad mūsu premjerministrs – gadu atpakaļ Lieldienās viņš aicināja saglabāt distanci un rādīt viens otram savas olas! –, varētu attiecināt uz šo situāciju divējādi. Pirmais – tas tā atkal, arī šogad, būs, ka mums nekas cits neatliks kā tikai attālināti rādīt savas Lieldienu olas. Bet diemžēl mūsu valdībai neizņāca pierādīt savu potenci šajā gadījumā, un tas izpaužas vairākās darbībās.

Nu, pirmais jautājums, ko man uzdeva mani vēlētāji pēdējās dienās, pirmais loģiski izrietošais jautājums, – vai Latvijā ir saglabājusies komandantstunda. Lai atbildētu uz šo jautājumu, bija jāpiezvana vairākām institūcijām. Un es jums varu apliecināt, ka pat pašvaldības policija līdz šai dienai nesaprot un nezina, un nevar plānot savu darbu, jo viņi arī nezina atbildi, vai šajās brīvdienās tiks saglabāta komandantstunda. Mēs gaidām, mēs ceram, ka valdība tomēr šodien

izlems, vai komandantstunda tiešām ir nepieciešama, vai tai ir tik milzīga ietekme uz epidemioloģisko situāciju.

Otrais – 1., 2. klases tā arī netika ielaistas skolās. Es domāju, jums jūsu vēlētāji arī aprakstīja to, kā un kādā steigā tika gatavotas skolas un klases, likti skolas soli un galdi, lai satiktu tomēr 1. un 2. klašu audzēkņus. Un pēdējā brīdī – nekas cits kā Šuplinskas kundzes atvainošanās! Vai ar to pietiek normāla skolu darba plānošanai? Vai ar to pietiek, lai mazinātu mūsu skolotāju jau tā lielo stresa līmeni?

Pats galvenais – darba aizliegums vairākām nozarēm. Skaistumkopšanas nozare ir vienkārši pilnīgā izmisumā. Es zinu, ka pašlaik notiek vairāku asociāciju, vairāku neatkarīgu darba grupu, kas apvieno skaistumkopšanas meistarus, breinstormi, mēģinājumi satikt gan Ekonomikas ministrijas, gan Veselības ministrijas pārstāvjus, lai īstenotu savas prasības, savus piedāvājumus un tā tālāk.

Tā vietā, lai nozari uzklausītu, notiek tas, ka mēs veidojam kārtējo institūciju, kur saliekam atpakaļ tos pašus dalībniekus (ar nelielu "piegaršu" divu Saeimas komisiju veidā), nosaucam to par stratēģisku krīzes vadības... kaut kādu centru, komisiju, nezin ko. Tā ir absolūta impotence! Es varētu teikt tā: varai šajā gadījumā olu tiešām nav, un nekas cits mūsu iedzīvotājiem neatliks kā vienkārši Lieldienās rādīt attālināti tās olas valdībai, citas iespējas vienkārši nav.

Tas viss ir nožēlojami, un labākais, ko šajā gadījumā varētu turpināt darīt, ir pilnībā ignorēt šo dekorēšanos ar to, ka it kā parlaments apstiprinājis absolūti bezspēcīgas, neprofesionālas un nevienam nevaja... nevienam "vajadzīgas" valdības rīkojumus.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Turpinām debates.

Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko.

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Godātie kolēģi! Es arī aicināšu šos grozījumus ārkārtas situācijas rīkojumā neatbalstīt.

Es patiesībā jutos diezgan dīvaini, klausoties, ar kādu nopietnu seju Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisijas priekšsēdētājs nolasīja visus šos ierobežojumus. Mēs jau esam tādā mazliet savādā realitātē šobrīd nokļuvuši, un jau nepavisam nešķiet ne smieklīgi, ne dīvaini, ka veikalu par to, ka tajā nav ievēroti kaut kādi centimetri, var slēgt uz septiņām dienām. Vairs jau tas nav dīvaini, vairs jau nav tiešām traki, ka mēs vērojam – jau kuro dienu! – cilvēkus, kas salst ārā pie veikaliem mīnus 15 grādos tikai tāpēc, ka varbūt kāda omīte, kura nemāk lietot šo interneta piegādes pasūtījumu, grib sev nopirkt pārtiku ikdienas vajadzībām. Nu jā, cilvēkiem tiešām gribas ēst, ko lai dara.

Un nemaz jau nešķiet dīvaini tas, ka, piemēram, mūsu ministri sāk uzvesties aizvien dīvainmāk – viens par otru dīvaināk. Viens rāda dabas parādības Rīgas līcī, otrs sapņo par vaksingu mežā, un trešais vispār nesaprot, kur viņš ir nokļuvis... un kad mēs vispār varam sākt mācības attālināti vai neattālināti. Es runāju par Šuplinskas kundzi.

Kolēģi, tas jau vairs pat nav ne smieklīgi, ne dīvaini. Tas vienkārši ir slimi – tas, kas notiek valdībā šobrīd, visas tās tukšās diskusijas, visi šie ierobežojumi, kuri ir kaitnieciski gan veselības nozarei, gan arī tautsaimniecībai... Jo – ko mēs dzirdējām šonedēļ? Mēs dzirdējām to, ka ministri

paši... ministrs Vitenberga kungs atzīst to, ka šie ierobežojumi, kuri vienkārši tā kā ar aizsietām acīm tika radīti pirms Ziemassvētkiem, ir izraisījuši lielāku inficēšanās kāpumu. Un to atzīst valdības ministrs! Respektīvi, to atzīst, visticamāk, arī pārējie ministri. Varbūt kāds epidemiologs vēl strīdēsies, bet ir skaidri un gaiši redzams, ka Ziemassvētku ierobežojumi, kuri lika cilvēkiem savus ikdienas paradumus strauji mainīt un pulcēties tirdzniecības centros, ir radījuši vēl lielāku šo saslimstības rādītāju kāpumu. Un kurš par to atbildēs? Neviens.

Un kas notiek tālāk? Tālāk vienkārši tiek zīlēts par dažādiem jauniem aizliegumiem, kādi vēl līdz šim nav piemēroti: paskatīsimies, kas tagad būs, izdomāsim vēl kaut kādus metrus nosiet vai kaut kādas preces aizliegt! Šo ierobežojumu tapšana ir tiešām liels noslēpums mums visiem. Pēc kādiem kritērijiem, pēc kādām pazīmēm tas viss notiek mūsu Ministru kabinetā?

Un tāpēc mēs kopā ar kolēģiem esam šodien sagatavojuši un parakstījuši lēmuma projektu... Man ļoti žēl, ka mums neizdevās savākt parakstus ārkārtas sēdei dažādu iemeslu dēļ, bet... Tas, ko mēs vēlamies, – mēs vēlamies, lai valdība mūs sadzird un beidz māžoties; lai valdība pārskata šos nenormālos ierobežojumus, lai paskatās, kas notiek ar cilvēkiem, jo cilvēki nevar sev pienu nopirkt, tāpēc ka viņiem jāstāv stundām ilgi rindā salā, aukstumā, riskējot ar savu veselību. Lai pārskata šos ierobežojumus! Lai beidz mocīt arī mazos veikalus, mazos uzņēmējus, mazos un vidējos, kuri šobrīd nostādīti absolūti nepareizā situācijā!

Tas ir jābeidz! Ja jūs to nesaprotat, tad mēs no savas puses vēlreiz jūs aicinām to darīt. Un es aicinu neatbalstīt šo lēmuma projektu, lai valdība jau šodien pat to pārstrādā, saliek iekšā labās lietas, kuras ir vajadzīgas, bet šo slimo murgu lai ņem ārā. Tas nav normāli! Un es aicinu arī pārējos koalīcijas kolēģus neatbalstīt šo lēmuma projektu. Lūdzu!

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Edgaram Tavaram.

E. Tavars (ZZS).

Sveicināti vēlreiz! Cienījamā sēdes vadītāja! Godātie kolēģi! Runājot par šiem Ministru kabineta rīkojumu projektiem, jāteic, ka šī situācija kopumā absolūti – absolūti! – nav smieklīga.

Mēs atceramies – vēl pagājušonedēļ, kad gan izglītības un zinātnes ministre, gan arī pārējie Ministru kabineta locekļi aicināja skolas gatavoties 1., 2. klasēm mācības novadīt klātienē, skolotāji, pedagogi, mācību procesa organizatori darīja visu iespējamo, lai, ievērojot šos epidemioloģiskos nosacījumus, šīs mācības notiktu. Tie ir – indikatīvi – vairāki desmiti tūkstoši bērnu, uz kuriem tas attiecas. Un arī uz viņu vecākiem tas attiecas, uz skolu pedagogiem, skolu vadību tas attiecas. Pasūtīja pārtiku, visu nepieciešamo, lai šis process tiktu nodrošināts, darīja visu iespējamo trīs dienas. Pienāk piektdienas pēcpusdiena – nē, tomēr tas tā nebūs!

Līdzīgi notika pagājušās nedēļas piektdienā – iznāk valdības un koalīciju veidojošo partiju paziņojumi, ka būs 500 eiro atbalsts ģimenēm ar bērniem. Skaidrs, ka šāds atbalsts šobrīd ir ļoti, ļoti nepieciešams. Iznāk priekšā otra politiskā partija un apstiprina to, ka ies vēl tālāk – ka ir nepieciešams vēl plašāks šis atbalsts. Cilvēki tic tam, cer. Kāds jau plānoja, ka viņš varēs nomaksāt savus parādus, uzkrātos maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem, nopirkt datoru vai interneta rūteri, ko Izglītības un zinātnes ministrija vēl aizvien nav nodrošinājusi, lai bērniem notiktu šīs attālinātās *online* mācības. Cilvēkiem ir ļoti daudz dažādu maksājumu, kas ir nepieciešami, lai elementāri dzīvotu.

Tirdzniecībā strādājošajiem atbalsta šobrīd nav. Pavasarī jūs runājāt par vienreizēju atbalstu īres maksām, šobrīd šis vairs nenotiek. Ļoti daudziem uzņēmējiem tiek aizvien atprasīti tie dīkstāves pabalsti, kurus viņi saņēma pirmajā vilnī.

Un kur nu vēl runāt par kultūras iestādēm vai par ēdināšanas uzņēmumiem! Tā situācija ir ļoti slikta.

Ļoti daudzi cilvēki ir palikuši bez darba. Arī frizieri, skaistumkopšanas sektorā strādājošie. Mēs redzējām šīs akcijas, ko frizieri organizē. Uz plāna ledus dabā mīnus 20 grādos frizēja cilvēku – tā bija frizieru akcija, lai pievērstu sev uzmanību. Iznāk veselības ministrs un pasaka: "Jā, ārā, dabā, mežā matus griezt ir *okay*." Tajā pašā laikā policija ierosina aktus par šiem cilvēkiem. Tas... nav nopietni.

Un, ja mēs runājam arī par šo komandantstundu, – ko cilvēkiem plānot šajās brīvdienās? Komandantstunda būs vai komandantstundas nebūs? Nav nekādas skaidrības.

Par visiem tirdzniecības ierobežojumiem. Mobilo telefonu nopirkt var, lādētāju nevar nopirkt. Skraida cilvēks riņķī pa veikaliem, lai varētu nopirkt lādētāju. Nevar nopirkt. Kāds mazāks mazumtirgotājs varbūt izdomā: "Jā, atsūti man īsziņu, un tad mēs kaut kā izdomāsim, kā tev to nopirkt." Rezultāts? Klients ir daudz vairāk tirdzniecības vietās pavadījis savu laiku, daudz lielāks risks viņam saslimt ar šo vīrusu, bet to rezultātu viņš pat nesasniedz.

Ja mēs skatāmies uz šiem ierobežojumiem, kas notiek tirdzniecībā, – tas ir vājprāts! Un, kā jau savā runā teica kolēģe Stepaņenko, tāpēc arī būs no mūsu puses attiecīgi priekšlikumi, par ko mēs nākamajās sēdēs varēsim arī balsot. Līdzīgi – par visu tautsaimniecības nozari kopumā.

Bet galvenā ir viena lieta. Kolēģi, to, ko mēs sakām, – tas mums arī ir jādara! Ja mēs solījām, ka būs 500 eiro ģimenēm ar bērniem, tad tas arī ir jāpieņem.

Mēs, opozīcija, esam iesnieguši konkrētus priekšlikumus arī uz nākamo sēdi, lai mēs par to arī nobalsotu.

Cilvēki nevar nerēķināties ar politiķu teikto un ar politiķu solījumiem. Tik ļoti... Tā, kā tas notiek šobrīd... Tāpēc, kolēģi, ievērosim principu, ka darbi stāv pār vārdiem!

Zaļo un Zemnieku savienības frakcija nebalsos par šo lēmuma projektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Aldim Gobzemam.

A. Gobzems (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Apvienosiet man laikus varbūt?

Sēdes vadītāja. Deputātam abi debašu laiki ir apvienoti.

A. Gobzems. Tātad – par ierobežojumiem.

Šodien ir jāapstiprina tas, kas jau ir spēkā. Mīļie cilvēki, tagad klausieties ļoti uzmanīgi! Šī koalīcija apstiprinās šodien to, ka jums jāstāv pie lielveikaliem ārā tajās rindās, kas ir... nu, es noklusēšu to vārdu.

Es sākšu ar kaut ko citu. Un tas cits ir pabalsti ģimenēm. Teju puse no koalīcijas ir visos soctīklos, Nacionālā apvienība, paristi, JK – visi tur ir par 500 eiro ģimenēm... Tā nu cīnās... un vēl kaut kā...

Mīļie draugi, beidziet tos vārdus, ķerieties pie darbiem! Jums pietiek balsu parlamentā, jūs šodien varat par to nobalsot, pat ja Reirs ir pret, pat ja viņš jums nepiekrīt, – jums pietiek balsu! Saskaitiet, – jums nobalsos vismaz 34 opozīcijas deputāti. Saskaitiet JK, paristus, Nacionālo apvienību... droši vien kaut kāda daļa no frakcijas KPV LV nobalsos arī... Jums tur pietiek... viss. Nu, frakcija JAUNĀ VIENOTĪBA varbūt... lai viņi balso, kā viņi grib. Beidziet šito – klausieties mūsu vārdos, neskatieties uz mūsu darbiem!

Tātad, mīļā Latvijas sabiedrība, Latvijas parlamentā pietiek balsu, lai katrai ģimenei ar bērniem piešķirtu 500 eiro pabalstu. Koalīcijas partijas, tās, kas ir pie varas, saka, ka viņiem traucē Reirs. Viņi vienkārši jūs vazā aiz deguna. Ja viņi gribētu, šajā sēdē... šajā pašā sēdē vai... varētu uztaisīt vēl vienu ārkārtas sēdi šodien, un šodien jums tie pabalsti visi būtu. Tā ir tāda taisnīguma lieta.

Otrs jautājums – par veikaliem. Jūs tagad apstiprināsiet to debilismu, ka pensionāriem jāstāv rindās pie veikaliem – jāstāv ārā salā? Tiešām?! Es gribēšu redzēt visus tos, kas nobalsos "par", – tos, kurus varētu šodien uzreiz sūtīt kā kandidātus, teiksim, Nobela prēmijai debilismā, – visu to sarakstiņu, kuri balsos "par".

Jūs sakāt, ka jums neesot to analītisko datu... Kā tad jūs visu gadu pieņēmāt tos lēmumus? Tā tas ir: ā, nu izdomāsim, ko vēl stulbu var pieņemt. Ā, vēl nav bijusi tāda stulbība – cilvēki rindā nav pastāvējuši ārā, kad ir mīnus 15 grādi. Tādu stulbu lietu varētu pieņemt.

Nu, kādu vēl stulbu lietu? Nu, pirms Ziemassvētkiem... aizklapēsim uz Ziemassvētkiem visus veikalus ciet! Ja pēc tam mirstība, saslimstība palielināsies, mums jau nebūs jāatbild. Tas arī tāds stulbs lēmums, bet šai koalīcijai tas piedien.

Ko vēl varētu tādu stulbu izdarīt? Nu, neļausim matus griezt, ja? Paši kaut kā... pa kluso kaut kur griezīsim. Visiem tur, kā Saeimas sēdes laikā redzam, frizūriņas sataisītas, viss ir – manikirēti nadziņi... Viss ir kārtībā – pa kluso, jā.

Uz priekšu! Jo galu galā, ja jau ejam uz tādiem stulbuma rekordiem, tad – uz priekšu! Tad nu to arī darīsim. Tad dati nu esot... nekādi.

Nu, ko vēl tādu stulbu varētu izdarīt? Nu, pirmdienā kaut ko vienu pateiksim, bet ceturtdienā kaut ko pavisam citu darīsim. Tāda tipiska politiķa nostāja – domā vienu, runā otru, dara pilnīgi... trešo.

Tāda birokrātu, politiķu paaudze ir izaugusi, kas domā, ka tādā veidā visi... un tad viņi nopietnām sejām kaut ko tur lems un skatīsies... un darba grupas... padome tagad lai iziet no tās problēmas ārā. Taisīs jaunu stratēģisko padomi, kurā būs daži gudrie ministri. Stulbos ministrus tur neliks iekšā. Būs daži gudrie ministri, un tad būs eksperti atkal kaut kādi. Un pēc tam, kad būs šajā padomē... kaut kādā stratēģiskajā... izlemts, tad to rādīs arī stulbajiem ministriem. Man tikai ir jautājums – cik tad ir Ministru kabinetā to gudro ministru un cik procentu ir to stulbo ministru?

Varbūt tomēr tā problēma ir tā, ka mums ir premjers, kurš nezina, ka viņš ir premjers, ka viņam jāpieņem lēmumi. Un jūs atbalstāt to visu. Jūs jau neesat labāki par Kariņu, koalīcija. Jūs esat tieši tādi paši. Pilnīgi ķēmi! Pilnīgi ķēmi – visi pēc kārtas! Visi – demogrāfijas cīnītāji, visi – par tautu vai vēl kaut ko. Vārdos, bet ne darbos. Un tā tas ir visu laiku.

Ā, 25 metri... 25 metri jānodrošina ir – zinātniski pierādīts... Tāpēc – pilni autobusi, pilni nu līdz malām visi autobusi! Nevis ir vairāk autobusu, nevis ar garāku darba laiku, bet... Pēc šāda principa to visu darāt.

Nu, es domāju... Mīļā koalīcija, turpiniet tieši šādā pašā garā katru nedēļu! Mēs palīdzēsim – varbūt vēl kaut kādu debilu lēmumu varētu izdomāt. Es domāju, ka vajag tagad izdarīt tā, lai tā saslimstība vēl aug, – ka veikalos drīkst iet pa vecuma grupām, pārējām ir tur obligāti jāstāv laukā. Tas būtu viens kaut kāds tāds gājiens. Tad varētu izdomāt vēl kaut ko... nu, piemēram, ka vakcinēties drīkst tikai tie, kuriem ir uztaisīts nodokļu audits. Arī kaut kādu tādu lietu jūs varat izdomāt. Tas ir stulbi, bet tas saskan ar to, kā jūs rīkojaties visu laiku. Un ka uz skolu iet var tie, kuri nevar nosēdēt mājās... vai kaut ko tamlīdzīgu...

Tā jūs pieņemat lēmumus. Un tad ar nopietnu seju nāk tas no JK – tas, kas ziņo par lēmuma projektu... nāk un stāsta, cik ļoti tas viss palīdzēs. Kā tas ir palīdzējis? Tieši kam? Nē, ir gan palīdzējis... vienā jautājumā tas viss ir palīdzējis: sabiedrībai ar katru dienu... arī jūsu lielākajiem faniem ar katru dienu atveras arvien vairāk acis, lai ieraudzītu, kādi ķēmi jūs esat. Jūs taču nemākat krīzi vadīt. Jūs vispār nemākat vadīt neko. Vienīgais, ko jūs mākat, ir... jūs mākat tad, kad ir kaut kas jānosper... kaut kādi *otkati*. To jūs mākat.

Politika kā komercdarbības forma. Būt politikā, lai zagtu. Tas ir vienīgais, ko mākat. Bet palīdzēt cilvēkiem – nē. Tur – pēc stulbuma augstākajiem paraugiem. Tas ir viss, ko var pateikt par šo koalīciju.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Ingai Goldbergai.

I. Goldberga (SASKAŅA).

Cienījamā sēdes vadītāja! Godātie kolēģi! Panika, situācijas nepārzināšana, nepārdomāti lēmumi šobrīd raksturo valdības rīcību ārkārtas situācijā.

Gribu izstāstīt tikai vienu piemēru – izmisuma saucienu pēc valdības 5. februāra lēmuma, kas skar izglītības jomu. Un turpmāk citēšu saņemtās ziņas no vairākām pašvaldībām un skolām.

Pēc 2. februāra paziņojuma, ka no 8. februāra pirmās divas klasītes uzsāks mācības klātienē, piektdien visi bijām tam gatavi. Iepirkti produkti, visi apziņoti, darbs saorganizēts. Un tad sekoja valdības 5. februāra lēmums – atlikt mācības klātienē.

Rodas jautājums – vai nopietnu lēmumu nevarēja pieņemt vismaz ceturtdien? Kas notiek ar komunikāciju ārkārtas situācijā?

Piektdien Ministru kabineta sēde sākas pulksten deviņos, "Delfos" informācija parādās pulksten 13.16. Valdības preses konference – 13.30, un arī tur izglītības jomā lēmums nav prioritārs. Pedagogi vēl vada *online* stundas, preses konferenci skatīties nav laika. Un tad sākas stresaina apziņošana – skolu administrācija, skolotāji, vecāki, pašvaldības, skolu ēdnīcas un pārvadātāji... Un ko darīt ar iepirktajiem produktiem? Tos pārtikas pakās nesaliksi. Jomas ministre esot ieteikusi sagatavot pusdienas un izvadāt pa mājām. Novadā ar apmēram 200 izglītojamiem pirmajās divās klasēs... lauku novads, izglītojamie 10 pagastos... vedīsim porcijas (viena porcija – 1,42 eiro vērtībā) pa viensētām?

Un vēl ministre paziņoja, ka, sākot ar 8. februāri, būs pieejamas klātienes konsultācijas visiem skolēniem, kam pastāv mācību pārtraukšanas risks. Konsultācijas klātienē varēs notikt tikai pēc pedagoga aicinājuma, nodrošinot, ka skolēni savā starpā nesatiekas. Ilgums – 40 minūtes.

Kā skolotājs, kas šobrīd strādā attālināti no mājām, vadīs individuālās konsultācijas klātienē? Tas nozīmē, ka skolotājam, kurš būs attālināti nostrādājis ar klasēm piecas, septiņas stundas, būs jādodas uz skolu, lai tiktos ar vienu bērnu 40 minūtes, pēc tam – vēl ar vienu...

Un tagad – par skolēnu, kurš dzīvo tālā lauku viensētā. Viņam konsultācijas vajadzīgas ir ļoti. Teorētiski līdz skolai pilsētā ar noteikumu, ka nobasto *online* mācības, viņš var nokļūt ar sabiedrisko transportu rīta pusē, jo skolēnu autobuss nekursē, bet skolotājs – aizņemts. Kāda jēga? Ap pusdienlaiku jādodas mājās, cita sabiedriskā autobusa nebūs. Līdz ar to cilvēki no tālākām vietām jautā – kāda ir iespēja saņemt konsultācijas? Vai patiešām nozares speciālisti dzīvo citā realitātē?! Tā situāciju raksturo šie cilvēki.

Apzināti nesaucu ne skolu nosaukumus, ne pašvaldības. Visi ir iebiedēti: "Neklausīsiet – slēgsim skolu, atlaidīsim no darba, pašvaldības nesaņems finansējumu! Un, ja ne tagad, tad pēc ATR ar nepaklausīgajām pašvaldībām izrēķināsimies noteikti!"

Man nav padoma, ko un kā varētu uzlabot, jo, lai kā arī sekotu līdzi Ministru kabinetam, noslēpumainais darbs slēgtajās sēdēs neizpratni rada visos. Ceru, ka vismaz šobrīd kāds ierēdnis ieklausīsies, pirms gatavos kārtējos lēmumus, un izanalizēs, kā tos praktiski varēs ieviest.

Un nobeigumā. Kolēģi, ar šo balsojumu mēs šos valdības lēmumus un tās rīcību diemžēl attaisnosim un akceptēsim. Kolēģi, pirms balsojam, padomāsim par to!

Paldies.

Sēdes vadītāja. Turpinām debates.

Vārds deputātam Sergejam Dolgopolovam.

S. Dolgopolovs (SASKAŅA).

Kolēģi! Es saprotu, ka visi cilvēki ir noguruši no šīs nenoteiktības, no neprognozējamās situācijas. To es ļoti labi saprotu, bet es domāju, ka nogurums nevar skart smadzenes. Man šķiet, ka pirmais uzdevums valdības vīriem būtu tomēr ieslēgt arī prātu.

Bez emocijām runājot, katrs uzdevums būtu risināms Saeimā. Viens –turpināt vai neturpināt ārkārtas situāciju, ārkārtas stāvokli. Tas tiešām ir Saeimas kompetencē, un tas lēmums būtu jāpieņem tikai un vienīgi Saeimā.

Viss pārējais ir Ministru kabineta atbildība. Un tas arī jānosprauž jebkurā rīkojumā un varbūt arī attiecīgā likuma grozījumos. Tas ir ļoti svarīgi, lai mēs nediskutētu par tiem ierobežojumiem. Ierobežojumi neskar infekcijas izplatīšanos, bet paredz dzīves apstākļu ierobežojumus, turklāt tie ir ļoti tālu no veselā saprāta.

Manā skatījumā... es nekādi nevaru saprast par tiem 25 metriem. Vai tas attieksies arī uz mikroautobusiem, kuru platība ir mazāka par 10 metriem? Uz pārvadājumiem ar maziem autobusiem un trolejbusiem, kur tā platība ir tāda pati?

Varbūt noteiksim, ka ierobežojumi skar ne tikai produktu, priekšmetu grupas, bet arī atsevišķus to veidus un atsevišķus priekšmetus? Nu kāpēc nevarētu ļaut pirkt, teiksim, galdu, kura garums būtu vairāk par diviem metriem, jo tas palīdzētu tā pārnēsāšanas procesā ievērot divu metru distanci, un ierobežot visu to preču iegādi, kuru izmērs ir zem diviem metriem, un tā tālāk? Tos absurdus var izdomāt bezgalīgi daudzus.

Bet es neredzu šinī rīkojumā pasākumus, kas tiešām būtu vērsti uz infekcijas izplatīšanās ierobežošanu. Ko valdība paredz, teiksim, vakcinēšanas jomā? Kā tiek organizēti šie procesi? Kādas grupas ir aicinātas pieteikties vakcinēšanai? Vai pietiek vai nepietiek vakcīnu kā tādu, vai pietiek vai nepietiek vakcinēšanas punktu? Un tā tālāk, un tā joprojām. To gaida cilvēki, jo tā ir galvenā iespēja ierobežot infekcijas izplatīšanos un mazināt saslimšanu kā tādu. Te ir tā atslēga.

Un tāpēc šodien, maisot vienā katlā visu, pie tam arī tos ierobežojumus, kuri jau ir stājušies spēkā, un nedomājot par ierobežojumu ieviešanas sekām, man šķiet, ka tāda veida rīcība ir bezatbildīga. Tiešām bezatbildīga! Tā turpinās jau diemžēl no nedēļas uz nedēļu, no mēneša uz mēnesi. Man šķiet, ka tas ir nepareizi. Tas ne tikai gremdē Saeimas reputāciju, tas gremdē visu valsts iekārtu kā tādu, jo cilvēki netic ne valsts iekārtai, ne valstij kā tādai, kura netiek galā ar to, ar ko diezgan grūti tikt galā, bet ir iespējams to darīt, ieslēdzot veselo saprātu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Cienījamās kolēģes un godātie kolēģi! Ir pienācis laiks pārtraukumam.

Vēl tikai dalībnieku reģistrācija. Tā sekmīgi noritējusi.

Pārtraukums līdz pulksten 15.30. Atsāksim sēdi pēc pārtraukuma.

(Pārtraukums.)

Sēdi vada Latvijas Republikas 13. Saeimas priekšsēdētājas biedre
Dagmāra Beitnere-Le Galla.

Sēdes vadītāja. Godātie deputāti! Atsākam 2021. gada 11. februāra otrās attālinātās ārkārtas sēdes debates par lēmuma projektu "Par Ministru kabineta 2021. gada 5. februāra rīkojumu Nr. 74, ar kuru grozīts 2020. gada 6. novembra rīkojums Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu"".

Turpinām debates.

Vārds deputātam Nikolajam Kabanovam. Lūdzu!

N. Kabanovs (SASKAŅA).

Labdien, cienījamie kolēģi un cienījamā Saeimas sēdes vadītāja! Labdien, Kariņa kungs un Pavļuta kungs, ja jūs mani dzirdat! Bet... Es nesaprotu, kāpēc veselības ministrs, kas ir no Attīstībai/Par!, šodien nepiedalās mūsu sanāksmē, jo tieši Pavļuta kunga paraksts ir valdības dokumentā... kopā ar premjerministra.

Pavļuta kungs, iespējams, varētu mums daudz ko pateikt. Piemēram, to, kāpēc Latvijā pēc tam, kad jau pusotru mēnesi bijuši ļoti stingri ierobežojumi, nemaz nesamazinājās koronavīrusa izplatība, bet – gluži pretēji – mūsu valsts kļuva par piekto Eiropas Savienības zemi šajā drūmajā tabulā. Varbūt Pavļuts varētu mums pastāstīt, kāpēc Latvijā mirstības līmenis gada griezumā palielinājās uz 45 procentiem.

Ministra kungs, papildus tiem drosmīgajiem ārstiem un medmāsām, kuri šobrīd atrodas priekšējā līnijā, jūs... esat arī atbildīgs par simtiem... Veselības ministrijas un Veselības inspekcijas ierēdņiem. Ko viņi dara? Kāpēc šodien kļuva skaidrs, ka vairāk nekā puse pārbaudīto darbinieku vienā Rīgas saplākšņa ražotnē ir slimi ar koronavīrusu?

To, kas notiek šobrīd Latvijā, var saukt tikai par katastrofu. It kā tā nav tik skaļa traģēdija kā *Maxima* traģēdija, kas bija pirms septiņiem gadiem, bet ik pēc divām dienām mūsu valstī no koronavīrusa mirst vairāk cilvēku nekā sabrukušajā lielveikalā. Veselības ministrija, kuras ierēdņi uz ārkārtējās situācijas pamatiem saņem paaugstinātas algas, diemžēl nesniedz sabiedrībai un tās pārstāvjiem parlamentā ticamu analītisku informāciju par pandēmijas cēloņiem Latvijā, tās lokalizācijas vietām un koronavīrusa skartajām sociālajām grupām. Citiem vārdiem sakot, mēs nezinām, ar ko mēs karojam. Latvijā, izskatās, notiek bumbu bombardēšana aiz mākoņiem vai šaušana no stūra, neredzot ienaidnieku.

Varbūt mums visiem ir pienācis pēdējais laiks... un Latvijas valdībai vajag steidzīgi vērsties Pasaules Veselības organizācijā ar lūgumu nosūtīt īpašu misiju uz mūsu valsti, lai analizētu situāciju Latvijā un izstrādātu ieteikumus savlaicīgai situācijas stabilizēšanai. Latvija ir šīs cienījamās organizācijas dalībvalsts. Mēs veicam tajā atbilstošus ieguldījumus, un mēs esam tiesīgi kritiskā brīdī paļauties uz Pasaules Veselības organizācijas padomu. Acīmredzot mums NATO organizācija nesniedz tādu palīdzību, bet mēs NATO prasībām... šogad militārajos izdevumos... esam piešķīruši vairāk nekā 700 miljonus eiro. Tas ir krietni vairāk, nekā Latvija iztērēja pandēmijas apkarošanai. Bet, kā tas bieži notiek, briesmas uzradās nepamanītas.

Es nepārspīlēju, jo tas, kas šodien notiek Latvijā, patiešām draud ar katastrofālām sekām gan ekonomikai, gan tam, ko pompozi sauc par cilvēkkapitālu. Ekonomikas ministrija jau koriģēja

IKP prognozes šogad, pazeminot tās 2021. gadā līdz tikai 3,5 procentiem. Bet es to nosauktu par kvēlu optimismu, jo... nu, nebūs... vienkārši tāpēc, ka slimi cilvēki nevar ražot IKP.

Latvijas valdība šobrīd nespēj samazināt saslimstības un mirstības līmeni mūsu valstī. Un tas nozīmē, ka mums jālūdz palīdzība no starptautiskām organizācijām. Pretējā gadījumā jau rīt būs par vēlu.

Paldies par uzmanību.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Jūlijai Stepaņenko otro reizi. Lūdzu!

J. Stepaņenko (pie frakcijām nepiederoša deputāte).

Godātie kolēģi! Es labprāt arī paturpināšu šo tēmu – par valdības nespēju rīkoties. Vairāk, protams, mēs skatīsim arī jautājumu par Kariņa kunga nespēju redzēt stratēģiski šo savu uzdevumu un plānot, un strādāt kopā ar valdības locekļiem tā, lai valdība tiešām radītu vismaz kaut kādu efektu cīņā pret šo sērgu. Pagaidām nekas neizdodas. Pagaidām tiešām izdodas ļoti slikti.

Un arī tas, ko mani kolēģi jau pirms pārtraukuma... stādīja priekšā, – šis te vairāksolīšanas čempionāts... ar atbalstu bērniem vai ne bērniem, vai sirmgalvjiem vai bērniem ar invaliditāti... Katrs tagad lien ārā no sava pakša – koalīcijas deputāti, ministri – un domā dažādus variantus savam priekšlikumam. No tā tiek taisīta preses relīze, un katrs tagad vairāk sola, kādus tik pabalstus nu izdomās.

Jā, mēs ar kolēģiem esam sagatavojuši vairākus variantus – vairākus variantus! Dīvaina iemesla dēļ šie varianti likumprojektos netika iekļauti... otrajā ārkārtas sēdē... kopā ar šo lēmuma projektu... Es gan zinu šo iemeslu – visticamāk, vienkārši Prezidijs izvēlas, ko tas labprāt redz un ko neredz. Tā tas, protams, ir. Mums jau bija pie tā jāpierod.

Kolēģi, tie, kuri skatās šo Saeimas sēdi! Arī jūs, godātā sabiedrība! Problēma ir tajā, ka opozīcija diemžēl nevar mainīt dienaskārtību Saeimā, jo dienaskārtību nosaka *e-Saeimas* rīks; mēs visi esam pakļauti tam: kādus dokumentus *e-Saeimā* savada, tādi dokumenti mums jāskata. Un mēs neko nevaram mainīt. Pat ja šodien būtu notikusi ārkārtas situācija... dubultā.

Kolēģi! Es vēlreiz aicinu neatbalstīt šo lēmuma projektu.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Edgaram Tavaram otro reizi. Lūdzu!

E. Tavars (ZZS).

Vēlreiz. Kolēģi! Tiešām – par mūsu iesniegtajiem... nu jau Saeimā iesniegtajiem mūsu priekšlikumiem saistībā ar atbalstu ģimenēm, ar atbalstu bērniem... un ne tikai... es tiešām ceru, ka mēs lemsim nākamajā sēdē, kad vien tas būs iespējams. Tie ir iesniegti Saeimā. Lai to pieņemtu, mums katram atliek tikai nospiest taustiņu... veikt vienu klikšķi ar savu peli.

Bet ne par to es otrreiz pieteicos.

Saistībā ar šo pašu Ministru kabineta rīkojuma projektu paralēli otrdien valdībā tika apstiprināts informatīvais ziņojums par prioritāri vakcinējamām personu grupām, kur skaidri un gaiši pateikts,

ka pirmā grupa ir veselības aprūpes darbinieki, tie, kas jau daļēji... jau ir saņēmuši lielāko tiesu vakcīnu, – ārstniecības personas, ģimenes ārsti, ambulatorās aprūpes speciālisti un tamlīdzīgi. Skaidrs, viss kārtībā, loģiski.

Otrā prioritāri vakcinējamā grupa ir ilgstošas sociālās aprūpes centru darbinieki un klienti – loģiski! – un amatpersonas, kuru vakcinācija nepieciešama nacionālās drošības un valsts darbības nepārtrauktības nodrošināšanai. Šķiet loģiski, bet ir jautājums, kāpēc šodien šajā grupā ir, piemēram, Rihards Kols – Ārlietu komisijas vadītājs. Viņš ir amatpersona, kas nodrošina nacionālās drošības un valsts darbības nepārtrauktības nodrošināšanu?

Kolēģi, ko es ar to gribu teikt? Ne jau tas, ka kāds saņem vakcīnu... ka viņam tas pienāktos vai nepienāktos... Es gribu teikt to: ja otrdien Ministru kabinets pieņem dokumentu, informatīvo ziņojumu, un to jau šajā pašā nedēļā pārkāpj, tad kas notiks ar šiem Ministru kabineta rīkojumiem, par kuriem mēs šobrīd balsojam?

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivaram Zariņam. Lūdzu!

I. Zariņš (SASKAŅA).

Labdien visiem, kuri vēl nav noguruši sekot līdzi šai sēdei! Runājot par bērniem, – nu mēs redzam, ka visa šī valdības rīkošanās ir kā viens liels, ļoti dārgs un bezatbildīgs... bērnudārzs.

Mēs esam saņēmuši nupat atbildi uz mūsu jautājumu Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam "Par Jūsu vadītās valdības pieņemto lēmumu pamatotību saistībā ar Covid-19 sērgas izplatības ierobežošanu", kurā mēs uzdevām konkrētus jautājumus par konkrētiem viņa valdības uzliktajiem ierobežojumiem. Tas ir jautājums Nr. 168/J13. Ikviens var ieiet Saeimas mājaslapā *saeima.lv* likumdošanas datubāzē un tur, uz jautājumiem uzklikšķinot un atrodot 168. jautājumu, var izlasīt gan šos jautājumus, gan arī sniegtās atbildes.

Tas uzskatāmi parāda šīs valdības domāšanu, šīs valdības mazspēju un nespēju vispār redzēt lietas sistēmiski. Tā ir tāda uzskatāma *Excel* tabulas domāšana, ko viņi demonstrē ar saviem lēmumiem, arī ar šo lēmumu.

Proti, tas ir līdzīgi, kā mēs to budžetā esam redzējuši. Nu, ja mēs budžeta ailītē izmainīsim kādu summu, pacelsim nodokli uz augšu, tad attiecīgi proporcionāli mēs iegūsim lielākus nodokļu ieņēmumus. Tieši tāda pati, pilnīgi atrauta no realitātes, *Excel* domāšana viņiem ir tagad arī attiecībā uz šiem pasākumiem, kurus viņi ievieš pret kovidsērgu. Viņi domā: ja viņi kādā vietā uzliks lielākus ierobežojumus, tad attiecīgi arī efekts uz inficēšanās riskiem būs tāds pats – tie proporcionāli samazināsies.

Es jums nolasīšu atbildi uz vienu no jautājumiem, kuru mēs bijām uzdevuši saistībā ar to, kāpēc nevar nopirkt... vecāki nevar nopirkt augošam bērnam apģērbu; kāpēc ir šie ierobežojumi uzlikti; kāpēc alkoholu var nopirkt, bet bērnam apģērbu – nevar.

"Atbildot uz šo jautājumu, norādāms, ka iepriekš minētais ierobežojums sasniedz lēmuma mērķi mazināt apmeklētāju uzturēšanās, iepirkšanās ilgumu un biežumu tirdzniecības vietā, lai ierobežotu Covid-19 infekcijas izplatības risku publiskās vietās, un īstermiņā tas ir uzskatāms par pārdomātu, samērīgu un pamatotu."

Būtu jau labi redzēt, kur un ar ko tas ir pamatots, ar ko tas ir samērīgs un kur tas ir pārdomāts. Diemžēl mēs to nezinām, to nezina arī visa sabiedrība. Un tā ir problēma ar komunikāciju.

Tiek runāts: nu, valdība – tie jau malači, viņi cenšas, bet viņiem, redziet, tikai problēmas ar komunikāciju. Nē, viņiem nav problēmu ar komunikāciju! Naudas komunikācijai ir tik daudz, cik nekad nav bijis. Tur viņi varētu to visu nopublicēt tā, ka mēs... ka pat no ledusskapja, no gludekļa mums stāstītu, cik valdība pārdomāti un gudri to visu dara.

Tā problēma ir tā, ka nav jau, ko komunicēt, – nav valdībai sajēgas par to, ko viņi lemj. Tāpēc es aicinātu iepazīties ar atbildēm uz šiem jautājumiem. 168. jautājums, par ko mums būs arī pieprasījums... par ko... mēs iziesim cauri... Tagad viņi varēja atrakstīties, un muļķības sarakstīja, bet tālāk būs mūsu pieprasījums, un uz šo pieprasījumu nāksies konkrēti atbildēt, nevarēs izvairīties no atbildēm.

Tā jau ir tā galvenā problēma, ka pamatotības nav. Un beidzot... saņemot šos jautājumus, pēkšņi šī atklāsme ir aizgājusi līdz valdības vadītājam Krišjānim Kariņam, ka mēs lemjam uz dullo, vispār nesaprotot, ko mēs lemjam, izraujot no kopējā konteksta vienu aspektu, absolutizējot to un domājot, ka, ja mēs tagad aizliegumus uzliksim, tas nostrādās, un nesaprotot, ka šī sistēma ir... tai ir vairāki faktori vienlaikus, kas ir jāanalizē, un, kādu vienu faktoru samazinot, jūs panākat citu faktoru pieaugumu, kuri dos vēl lielāku... pretēju efektu.

Rezultāts: kā jau es teicu pašā šīs sērgas sākumā, valdība ar saviem lēmumiem ir galvenais jeb lielākais šīs sērgas iemesls, izplatītājs. Ja kāds no koalīcijas saka, ka tā tas nav, – lūdzu, atnāciet un pamatojiet šos lēmumus, kurus jūs tagad aicināt "uz aklo" pieņemt.

Es saprotu to atsevišķu koalīcijas partneru neapmierinātību... un, iespējams, iniciatīvu, ko viņi vēlas izrādīt attiecībā uz to, ka valdības sēdēm attiecībā uz visiem ar kovidu saistītajiem jautājumiem būtu jābūt atklātām. Un, manuprāt, tas ir ļoti pareizs virziens, kurā vajadzētu virzīties, jo tad, iespējams, gan sabiedrība, gan mēs, šeit lemjot, varētu saprast, kāds ir bijis tas pamatojums. Var jau būt, ka valdība tiešām visu tik gudri izdarījusi; viņi vienkārši nemāk izskaidrot, un tāpēc viņi mums neko nestāsta. Bet tā mēs varētu dzirdēt visu šo gudro, pārdomāto argumentāciju, un mēs redzētu, ka tiešām šie lēmumi ir pārdomāti, samērīgi un pamatoti, un varētu atbildīgi lemt. Vai arī – iznāktu tieši otrādi, un tad arī visai sabiedrībai zustu ilūzijas par šo valdību. Un, iespējams, mēs, karojot ar vienu sērgu, tiktu vaļā no pavisam citas sērgas, daudz bīstamākas Latvijas tautai un šai valstij.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivanam Klementjevam. Lūdzu!

I. Klementjevs (SASKAŅA).

Labdien, cienījamie kolēģi! Nu, šis ir tas gadījums, kad labā roka nezina, ko dara kreisā. Un tie Ministru kabineta rīkojumi, ko viņi izdod katru nedēļu (pēc tam mēs it kā mēģinām kaut ko... izteikt savu viedokli, nevis izlabot tos), arī tā kā nestrādā sabiedrības labā.

Man arī nav saprotams, ko nozīmē tā prasība – 25 metri, ja trolejbusā brauc pa 50 cilvēkiem (īpaši no rīta un vakara laikā). Ja 25 metrus ievērotu, tad tas nozīmētu, ka trolejbusā vai autobusā var braukt tikai trīs cilvēki. Bet trīs cilvēkus vest jeb pārvadāt – tas nozīmē patērēt enerģijas daudz vairāk, nekā samaksāts par biļetēm. Tas nav izdevīgi. Vispār tad vajag taisīt ciet sabiedrisko transportu.

Ko mēs darīsim ar mazajiem veikaliem, kurus faktiski uztur viena ģimene tikai? Tie ir gandrīz 25 metrus lieli varbūt... pat – kopā ar noliktavu... Tad taisām ciet? Nu tā ģimene arī... nomirs – no bada. Tāpēc ka tas dīkstāves pabalsts, ko viņi saņems, – ar to viņiem pietiks tikai vienu nedēļu, un viss. Un ko pēc tam trīs mēnešus viņi ēdīs? Neko. Un, ja viņiem ir bērni...

Pēc Ministru kabineta ziņojuma jau... mums te parādās tie dati, ka kopš 2020. gada 6. decembra mēs jau bijām starp piecām sliktākajām Eiropas Savienības valstīm. Mēs joprojām esam tur. Ir pagājuši divarpus mēneši. Varbūt mēs kaut kur rīkojamies nepareizi?

Kāpēc mēs nevaram arī rīkot sacensības? Ja, piemēram, nacionālās izlases, nacionālās profesionālās komandas var rīkot... Viņi brauc pa visu Eiropu. Viņi izmanto lidostas – vienu, otru, varbūt trešo lidostu. Lidmašīnas izmanto. Un tas nekas, ka pirms 48 stundām viņiem bija izdarīts tests, kurš bija negatīvs, bet pa 48 stundām var daudz kas mainīties. Tas arī ir fakts.

Mums pašiem tagad ir ļoti laba, skaista ziema. Sports palīdz nostiprināt veselību ne tikai sportistiem, bet visiem Latvijas iedzīvotājiem. Un cilvēki labprāt to izmanto. Paskatieties, piemēram, kāda rinda brīvdienās stāv uz slēpju nomu, lai saņemtu slēpes, tāpēc ka nopirkt nevar tās slēpes, jo veikali ir aizliegti. Kāpēc? Faktiski vajag atvērt sporta veikalus, jo tur var nopirkt ne tikai drēbes, bet arī inventāru. Bet – nevar.

Protams, es aicinu ievērot visus noteikumus. Veikalā var ienākt viens, divi vai trīs cilvēki, lai viņi var sev izvēlēties preces un samaksāt, un pēc tam nākamie iet iekšā. To var risināt. Tur var pagarināt darba dienu arī, nevis strādāt īso dienu, lai tikai nopelnītu naudu. Dodam viņiem to iespēju!

Tāpat arī, piemēram, sacensību rīkošana... Esmu Latvijas sporta veterānu-senioru savienības prezidents. Gribam rīkot marta mēnesī paredzētās slēpošanas sacensības. Jā, aprīkotā slēpošanas trasē jebkurā Latvijas pilsētā var atrasties 100 cilvēki, bet sarīkot sacensības – nevar. Kāda ir starpība? Paskaidrojiet man. Es kā sportists nesaprotu, kāpēc.

Es paņemu savas slēpes, noskrienu vienā virzienā, man automātiskā sistēma uzreiz nofiksē laiku. Ja es pēc tam saņemu medaļu, tad pieeju pie galda, saņemu medaļu un aizbraucu prom. Ja nenotiek sacensības, tad var atbraukt uz slēpošanas trasi, noskriet, piemēram, Biķernieku trasē vai kaut kur citur... paņemt slēpes un noskriet. Var.

Nu būsim prātīgi! Sporta apakškomisijai vajag ķerties pie darba un arī pieņemt savu lēmumu vai dot uzdevumu gan Ministru kabinetam, gan Izglītības un zinātnes ministrijai, lai rīkotos.

Kāpēc bērni nevar trenēties sporta skolās, bet uz bērnudārziem iet visi? Pirmsskolas iestādes strādā. Nu kur ir starpība? Bērni neslimo. Protams, paši mazākie neslimo, bet tomēr...

Paldies par uzmanību.

Frakcija SASKAŅA nevar atbalstīt šo rīkojumu. Arī es nevaru atbalstīt šo rīkojumu, un es atturos.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Armandam Krauzem. Lūdzu!

A. Krauze (ZZS).

Paldies.

Labdien! Es kārtējo reizi... protams, atkal vēlos kritizēt. Es ceru, ka kaut kad pienāks tāds brīdis, kad es varēšu arī paslavēt valdības pieņemtos lēmumus un arī tos dokumentus, ko viņi ir atsūtījuši uz Saeimu, bet šoreiz diemžēl tas nesanāk.

Pirmais, par ko es gribu runāt, – par uzņēmējiem, par mazajiem uzņēmējiem un par veikaliem. Nu atkal mēs (mēs – Latvijas valsts) esam sagatavojuši... valdība mūsu vārdā sagatavojusi lēmuma projektu, kas ir pilnīgi diskriminējošs attiecībā pret uzņēmējiem. Mēs diskriminējam mazos veikalus, piemēram, atsevišķus apģērbu veikalus. Tie nedrīkst strādāt, mēs neļaujam tiem darboties, lai gan tur varētu ievērot tādus pašus epidemioloģiskos nosacījumus kā lielajos veikalos.

Vai vispār mēs esam padomājuši, kā cilvēki tagad var nopirkt apģērbu? Cik reižu nākas...?! Ja pa internetu tas tiek pasūtīts, nonāk pie jums un jums tas neder, jūs sūtāt atpakaļ.

Frizieri. Joprojām nevar strādāt frizieri. Es redzēju, kā deputāts Zariņš ļoti smuki šodien apgrieza matus, bet, Ivar, tu tā esi atņēmis naudu vienam frizierim vienām pusdienām, ko tagad nevarēs šis frizieris paēst un aiznest mājās bērniem. Nu, es ceru, ka es sagaidīšu to laiku, kad es varēšu aiziet pie friziera.

Tā ka... lai es varētu atbalstīt...

Vēl viena nejēdzība, pilnīga nejēdzība, – ir aizliegti treniņi, sports.

Un šajā sakarā es gribētu šeit pateikt, ka mums bija Amatniecības un mazās uzņēmējdarbības apakškomisijas sēde un tur runāja gan opozīcijas pārstāvji, gan koalīcijas pārstāvji, un mēs norādījām uz daudzām nejēdzībām. Es ceru, ka šeit arī kolēģi, piemēram, no Jaunās konservatīvās partijas kaut ko teiks, jo tas, ko mēs šajā komisijā runājām, bija ļoti loģiski un saprotami, un tika minēti, piemēram, tenisa treniņi.

Kāda ir iespēja lielā tenisa hallē, kur divi cilvēki spēlē tenisu, viņiem nonākt kontaktā un inficēties ar kovidu? Šī iespēja tur ir tūkstošiem reižu mazāka nekā sabiedriskajā transportā, kur visi sakāpj iekšā, kur brauciena laikā atrodas viens otram tuvu, kur maskas ir Dievs vien zina kādas – tīras, netīras.

Tā ministrijas ierēdne, kas bija atnākusi uz šo apakškomisiju, teica: sabiedriskajā transportā jau neilgi brauc, tur tikai 15 minūtes brauc, bet tenisa hallē – jā, tur ilgi spēlē, un pēc tam viņi noteikti saiet ģērbtuvē kopā. Nu kādas muļķības! Ģērbtuvēs var vispār nepārģērbties, un var arī ģērbtuve katram būt sava.

Un vēl es pateikšu: tā ierēdne nesaprot, ka Latvijā sabiedriskais transports kursē starp pilsētām un cilvēki sēž starppilsētu autobusos pusotru stundu, divas stundas, varbūt divarpus un pat trīs stundas. Tās nav nekādas 15 minūtes. Un tāpat tur ir maskā, tāpat tas gaiss tiek uz riņķi maisīts, un inficēšanās iespējas ir daudz lielākas nekā spēlējot tenisu.

Šis ir viens tāds, man liekas, ļoti labs piemērs, ko mēs apakškomisijā pārrunājām. Un es nesaprotu, kā var sanākt kopā šīs koalīcijas darba grupas un vienkārši neredzēt elementāras lietas, un pieņemt tik neloģiskus lēmumus!

Par bērniem skolā. Nu, vai jūs esat noskaidrojuši, cik daudz tagad pārtikas ir izmests ārā, kas tika iepirkta, lai pagatavotu skolēniem pusdienas? Es nedomāju, ka visu pārtiku varēja salikt tajās pārtikas paciņās, ko tagad iedot bērniem, jo tur noteikti bija svaigi augļi, dārzeņi un tā tālāk.

Vēl. Arī tas, starp citu, izskanēja mums no koalīcijas deputātiem tajā apakškomisijā, – ka ir pieprasītas atklātas valdības sēdes. Paši koalīcijas partneri... daži uzskata, ka tādām ir jābūt. Nu ko tad jūs kavējaties? Kas tur ir slepens, kas tur ir tāds, ko nevar koalīcija paust sabiedrībai? Kas ir saistīts ar valsts noslēpumu? Kāpēc Ministru kabineta sēdes, kad spriež par kovida sakarā nosakāmiem ierobežojumiem, nevar būt atklātas? Tās var būt pilnīgi atklātas, jo visā pasaulē... mēs visi cīnāmies ar šo slimību. Pasaulē apmainās ar... valdības un epidemiologi apmainās ar savu pieredzi, lai labāk un efektīvāk to izdarītu. Latvijas valdība – kaut ko pa kluso. Apmēram tā: ka tikai mēs kādam neizstāstām, kā mēs cīnāmies, jo mums ir kaut kāds slepenais veids, slepenais ierocis, ar ko mēs to kovidu piebeigsim, un to mēs nevienam negribam atklāt. Tā tas varbūt ir?

Nu, beidziet! Kāds slepenais ierocis? Slepenais ierocis varbūt ir tas, ka cilvēki nevar nopirkt apavus, viņi drīz ar plikām kājām staigās, cauriem zābakiem, un saslims, stāvot garās rindās pie veikaliem.

Tā ka – atjēdzieties! Apjēdziet, ko jūs darāt tur, valdībā, un nodrošiniet atklātas sēdes, lai sabiedrība var sekot līdzi!

Un vēl es ieteiktu – sapotējiet nevis dažas atsevišķas amatpersonas, izredzētas, bet visu valdību, lai valdība var nākt un klātienē sēdēt Ministru kabineta ēkā Brīvības ielā un pieņemt lēmumus, klātienē strādājot.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Vjačeslavam Dombrovskim. Lūdzu!

V. Dombrovskis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Augsti godātie kolēģi! Īsi rezumējot notiekošo, – mēs redzam, ka jau vairāku mēnešu garumā valdība izdomā arvien jaunas un jaunas pieejas, jaunus un jaunus ierobežojumus. Kaut kādi iepriekšējie ierobežojumi daļēji atcelti, to vietā nāk citi, un tā tālāk.

Mēs šeit gandrīz katru nedēļu uzklausām ziņojumu par to, kādas jaunas pieejas, kādi jauni ierobežojumi ir izdomāti, kuriem valdība prasa kārtējo apstiprinājumu. Bet tas sausais atlikums tam visam ir tas, ka, neskatoties uz visiem valdības izdomātajiem ierobežojumiem, inficēto skaits katru dienu... īpaši nekrīt. Slimnīcu noslodze ar kovidslimniekiem arī nesamazinās. Citiem vārdiem sakot, sausais atlikums uz šo brīdi ir tāds, ka, lai ko valdība izdomā un lai ko cenšas darīt pēdējo mēnešu laikā, tam nav nekāda ievērojama, taustāma rezultāta.

Šeit daži koalīcijas kolēģi, es domāju, uzskata, ka valdībai ir neierobežots šādu mēģinājumu skaits; ka katru nedēļu valdība var izdomāt kaut ko arvien jaunu un jaunu, un jaunu un ka mēs šeit katru nedēļu sanāksim un uzklausīsim arvien jaunas valdības idejas vai nu par kvadrātmetru skaitu, vai par to, ko drīkst pirkt, ko nedrīkst pirkt veikalos, un tā tālāk. Taču, tā uzskatīdami, šie kolēģi ļoti kļūdās, jo ar katru šādu jaunu valdības ne visai veiksmīgu mēģinājumu šī valdība kļūst par arvien lielāku izsmiekla objektu. Tas, kas notiek, ir tas, ka cilvēki zaudē jebkādu cerību, ka valdība ir spējīga nākt ar efektīviem risinājumiem. Cilvēki sāk smieties par to, kas nāk no valdības, – par tiem lēmumiem un idejām.

Ļoti raksturīgi, ka... Kolēģi, es nezinu, vai jūs skatījāties vakardien to kopīgo preses konferenci, ko organizēja valsts divas augstākās amatpersonas – Valsts prezidents un Ministru prezidents. Pēc kārtējās runas medijiem tika piedāvāts uzdot jautājumus. Cik daudz jautājumu uzdeva mediji? Vienu! Pat sabiedriskajiem medijiem, pat žurnālistiem, vairs faktiski nebija jautājumu par šiem jaunajiem valdības izdomājumiem, kas... ir stratēģiskā padome vai vēl kāda jauna padome... un tā tālāk.

Tāpēc, kolēģi, jūs arvien ātrāk nonākat situācijā, kurā ir bezjēdzīgi izdomāt jaunus likumu vai Ministru kabineta noteikumu grozījumus, jo cilvēki vairs neuztver – vairs neuztver! – to nopietni. Cilvēki arvien vairāk... mēs redzam, ka iedzīvotāji vairs nav gatavi ievērot likumus un noteikumus. Un tas ir vissliktākais, kas var notikt, – ka cilvēki sāk zaudēt cerību, ticību tam, ka valdība, valsts pārvalde vispār darbojas.

Tāpēc laika jums nav tik daudz, kolēģi! Aicinu par to padomāt.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Regīnai Ločmelei otro reizi. Lūdzu!

R. Ločmele (SASKAŅA).

Jā, es saprotu, ka joprojām opozīcijas iespējas ietekmēt jebkuru valdības lēmumu attiecībā uz pandēmijas apkarošanu ir ierobežotas, pat vairāk – mums ir liegtas tādas iespējas. Mēs varam tikai runāt, uzrunāt jūs, lūgt jūs, apelēt pie jūsu saprāta, pie jūsu smadzenēm, kā to ļoti pareizi šodien pateica Dolgopolova kungs.

Tāpēc man uzreiz ir jums jautājums – uz priekšu, uz nākotni, uz nākotnes plānošanu orientēts jautājums. Sakiet, lūdzu, vai valdība... vai Veselības ministrija jau pašlaik aizdomājas un plāno kaut kādas darbības, lai atbildētu uz jautājumu, cik ilga būs pašreizējās vakcīnas iedarbība uz konkrēta indivīda veselību? Proti, ja mēs tagad vakcinējam Latvijas iedzīvotājus, kāds ir šīs potes darbības laiks? Viens gads? Vai tā ir tāda pote, kura ir līdzīga pretgripas vakcīnai? Un vai ir jau izstrādāts plāns – kas būs tālāk, pēc tam, kad šīs vakcīnas darbība beigsies? Vai par to kāds aizdomājas? Vai ir atbildes uz šo jautājumu pašlaik? Vai šo datu nav, vai šo datu nav vispār pasaulē?

Un galvenais. Es aicinu gan Kola kungu, gan Beitneres-Le Gallas kundzi un Lībiņas-Egneres kundzi atcerēties, ka Saeimas deputātam ir atbildība atteikties no amorāla piedāvājuma vakcinēties, pirms ir vakcinēti pansionātu iemītnieki un, piemēram, diabēta slimnieki, kuriem saslimšanas gadījumā risks nomirt ir daudz lielāks nekā jums, kungi un kundzes.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātei Ilzei Indriksonei. Lūdzu!

I. Indriksone (NA).

Labdien, kolēģi! Šis lēmuma projekts ietver sevī gan vairākas labas lietas... Manuprāt, ceļošanas ierobežojumi jau sen bija nepieciešami, un tie ir atbalstāmi.

Taču šis Ministru kabineta rīkojuma grozījumu projekts... šis lēmuma projekts manī izraisīja vispretrunīgākās sajūtas tajā brīdī, kad es sapratu, ka mazie tirgotāji, mazie uzņēmēji, kas burtiski notur arī pilsētu vēsturisko centru dzīvību, tiek faktiski noslaucīti, jo viņu prioritizēšana ir

beigusies. Valdības acīs svarīgākais ir, lai viss izskatās kaut cik labāk, un, atļaujot lielveikaliem tirgot konkrētas preču grupas, kuras līdz šim nebija atļauts tirgot, bet tajā pašā laikā diskriminējot mazos tirgotājus... tas ir skaidrs signāls, ka konkurence nav svarīga un kāds var savu preci iztirgot. Bet tajā pašā laikā, piemēram, tie paši bērnu preču veikali, kuriem ir ziemas apavi, apģērbi un kuri nevar strādāt klātienē... un diez vai vecāki attālināti pasūtīs... un tad kāds pārdevējs ies... un viņš atkal nevarēs vairs dīkstāvi izmantot...

Tā ir realitāte – šie veikali nestrādā! Viņi pēc tam varēs laikam bēniņos savu preci nolikt un gaidīt, ka varbūt pēc sezonas kaut kad, kādreiz... nākamajā ziemā varēs tirgot.

Manuprāt, šis ir, atklāti sakot, pats nejēdzīgākais lēmums no visiem, kas pēdējā laikā ir tikuši pieņemti saistībā ar ierobežojumiem. Un nevis tāpēc, ka ir daļēji kaut kas atļauts, bet tāpēc, ka ir tikusi radīta liela nevienlīdzība. Un, lai gan katrā šādas nevienlīdzības gadījumā būtu jānāk pretī ar atbalstu, kas tieši tēmēts uz tiem, kuri tiek ierobežoti (šajā gadījumā – uz mazajiem veikaliem, kas reāli ir slēgti un nestrādā nekādā režīmā, arī ne attālināti, arī ne uz pasūtījumiem), nav nekāda papildu atbalsta.

Manuprāt, tam ir jābūt atbalstam, kas būtu bez papildu nosacījumiem, – līdzīgi kā bija viesnīcām... vai – par veikala kvadrātmetriem, lai varētu vismaz nosegt īres izmaksas. Bez kaut kādiem papildu kritērijiem, jo šie veikali... reāli tie tiek nolikti daudz sliktākā situācijā nekā *Rimi* un *Maxima*.

Faktiski, apskatot šos rezultātus, kā tas strādā... ir tā, ka cilvēki tagad ies un nopirks visu sev nepieciešamo lielveikalos, stāvēs, protams, tajās rindās. Taču mani nevienā brīdī neviens nav varējis pārliecināt, ka mazajā veikaliņā, kurā ieiet varbūt tikai viens vai divi pircēji vienlaikus, ir lielāka iespēja inficēties nekā lielveikalos *Maxima* un *Rimi*.

Es diemžēl nevarēšu šo rīkojuma grozījumu... šo lēmuma projektu atbalstīt.

Sēdes vadītāja. Vārds deputātam Ivaram Zariņam otro reizi. Lūdzu!

I. Zariņš (SASKAŅA).

Jā, Ilze pieskārās... parādīja vienu uzskatāmu piemēru, kurš liecina par to, cik "pārdomāti", cik "kompetenti" šī valdība pieņem lēmumus, un par to, ka patiesībā tieši valdība ar saviem lēmumiem ir lielākais šīs kovidsērgas izplatīšanās iemesls, veicinātājs. Proti, – kaut vai ar šiem ierobežojumiem.

Beidzot valdība ir sapratusi, ka ir konkrētas preču grupas, bez kurām sabiedrībai nav iespējams normāli funkcionēt, un ka patiesībā liegums tās tirgot nevis mazinās kovida izplatību, bet gan to veicinās, jo, cilvēkus iedzenot stresā, imunitāte cieš, un viņi kļūst vairāk ievainojami ar šo sērgu.

Ko izdarīja valdība? Vai jūs atceraties ekonomikas ministra paziņojumu? Viņš... Tātad – valdība no sākuma atļauj tirgot tikai atsevišķos veikalos šīs preces, kas cilvēkiem tik tiešām nepieciešamas, un pēc tam brīdina cilvēkus: "Tikai, lūdzu, neskrieniet visi uz šiem veikaliem, lai nebūtu šo sastrēgumu!" Bet, johaidī, tad atļaujiet šīs preces tirgot visos veikalos! Kāpēc jūs esat uzlikuši aizliegumu, ka vienos veikalos drīkst, citos – nedrīkst? Ja jūs šo pircēju plūsmu izdalītu uz lielāku teritoriju, uz vairākiem veikaliem, tad arī būtu mazāk šo sastrēgumu.

Tāpēc, runājot par valdību, man gribas atkal jau atkārtot šo visiem zināmo leģendāro teicienu: "Bērni, mācieties fiziku!" Tas attiecas arī uz jums, cienījamā valdība, – mēģiniet mācīties fiziku! Un pirmām kārtām tas nozīmē domāt sistēmiski, jo pretējā gadījumā... Jūsu lēmumi liecina ne

tikai par nekompetenci, bet arī par iespējamajiem korupcijas riskiem, jo korupcijai nav labākas augsnes par šo – no sākuma uzņēmējus iedzīt viņu pastāvēšanai neiespējamos apstākļos un pēc tam gaidīt, kuram tad veidot atvieglojumu sistēmu. Un, kā mēs redzam, ar dažiem tas ir izdevies. Ar dažiem – nav. Viela pārdomām...

Sēdes vadītāja. Debates slēdzu.

Vai komisijas vārdā vēl kas ir piebilstams? Lūdzu!

J. Rancāns. Jā, paldies.

Kolēģi! Komisijas vārdā gribētu piebilst dažas lietas.

Pirmkārt, par lēmumu pieņemšanas procedūru komisijā, kas ir pilnīgi atklāta sēde, kura šobrīd ir arī pieejama internetā Saeimas mājaslapā. Tie deputāti, kuri nav varējuši ierasties, – es turpmāk aicinātu viņus arī ierasties, lai saprastu, kā notiek lēmumu pieņemšana, kas tieši tiek uzklausīts un kā tieši tiek uzklausīts. Aicinu noskatīties ierakstā atkārtojumu, to var izdarīt, tas ir absolūti pieejams.

Atkārtošos. Komisijā atnāk speciālisti... Perevoščikova kungs – ar konkrētu prezentāciju, kurā tiek uzrādīti objektīvi empīriski dati par saslimstības līknēm un arī par ierobežojumu ietekmi uz to visu. Un es gribētu teikt, ka, jā, kopš Jaunā gada ir izdevies... kā mums skaidro šie speciālisti – infektologi –, kopš Jaunā gada ir izdevies stabilizēt šo pieauguma līkni.

Tiem, kas saka, ka šie ierobežojumi nedarbojas, – nu, šeit ir tāda spekulācija, tāpēc ka mēs nevaram zināt, kādas šīs līknes būtu bez šiem ierobežojumiem, un viennozīmīgi apgalvot, ka tas nedarbojas, mēs nevaram, jo ir bijuši arī samazinājumi. Un, kā mums saka infektologi, šī nemazināšanās... vēl straujāka... drīzāk liecina par cilvēku attieksmi pret šo ierobežojumu ievērošanu. Un tāpēc šobrīd situācija ir tikai stabilizējusies un valdība nav uzņēmusies riskus vēl vairāk atvieglot līdzšinējos ierobežojumus.

Uzklausot arī ministrijas... No Ekonomikas ministrijas, bez šaubām, ir redzamas visvairāk cietušās nozares... Un mēs uzklausām arī Finanšu ministrijas padotības iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta – pārstāvjus jautājumā par to, kāds atbalsts ir izmaksāts, un par to, kādi ir turpmākie plāni un prognozes gan par šiem pabalstu prasītājiem, gan par... turpmākajām prognozēm, kādi būs iespējamie scenāriji attiecībā uz šīs infekcijas izplatību, kā arī par to, kas notiek ar ekonomiskā atbalsta pasākumiem.

Par stratēģiskās vadības padomi, ļoti īsi. Tur ir pieaicināti šobrīd klāt sociālie partneri valdības pārstāvjiem. Un tā doma ir meklēt visiem kopīgus risinājumus, kā varētu padarīt tirdzniecību atvērtāku – sportu atvērt, atvērt skaistumkopšanas pakalpojumus, visiem kopīgi vienojoties. Darbs pie atvieglojumu noteikšanas notiek.

Tā ka – paldies, kolēģi, par šīm debatēm.

Es gribētu aicināt vēlreiz... visiem, kam ir šaubas par to, kā tiek pieņemti lēmumi... vai patiešām mēs tos pieņemam "uz aklo" vai balstoties uz emocijām, kā to dara atsevišķi opozīcijas pārstāvji. Es teiktu, ka mēs nevaram atļauties vadīties tikai no emocijām, mums jāvadās arī no objektīvajiem datiem.

Paldies, kolēģi. Aicinu atbalstīt komisijas sagatavoto lēmuma projektu par atbalstu ārkārtas situācijas pagarināšanai un izsludinātajiem grozījumiem ārkārtas situācijas rīkojumā.

Paldies.

Sēdes vadītāja. Paldies, Rancāna kungs, par jūsu precizējumiem par debatēm.

Kolēģi! Lūdzu, balsosim par lēmuma projektu "Par Ministru kabineta 2021. gada 5. februāra rīkojumu Nr. 74, ar kuru grozīts 2020. gada 6. novembra rīkojums Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu""! Lūdzu, balsosim! Par - 53, pret - 8, atturas - 16. Lēmums pieņemts.

Godātie deputāti! Līdz ar to mēs esam izskatījuši 11. februāra otrās attālinātās ārkārtas sēdes darba kārtību.

Vēl deputātu klātbūtnes reģistrācija. Tā ir noslēgusies.

Tiekamies pēc 15 minūtēm.

SATURA RĀDĪTĀJS
13. Saeimas ziemas sesijas 16. (attālinātā ārkārtas) sēde
2021. gada 11. februārī

Lēmuma projekts **"Par Ministru kabineta 2021. gada 5. februāra rīkojumu Nr. 74, ar kuru grozīts 2020. gada 6. novembra rīkojums Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu""**
(Nr. 570/Lm13)
(Dok. Nr. 3570)

- Ziņo — dep. J. Rancāns

- Debates
  - dep. R. Ločmele
  - dep. J. Stepaņenko
  - dep. E. Tavars
  - dep. A. Gobzems
  - dep. I. Goldberga
  - dep. S. Dolgopolovs

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

- Debašu turpinājums
  - dep. N. Kabanovs
  - dep. J. Stepaņenko
  - dep. E. Tavars
  - dep. I. Zariņš
  - dep. I. Klementjevs
  - dep. A. Krauze
  - dep. V. Dombrovskis
  - dep. R. Ločmele
  - dep. I. Indriksone
  - dep. I. Zariņš

Informācija par reģistrācijas rezultātiem

Informācija par ārkārtas sēdi

Balsojumi

Datums: 11.02.2021 15:00:28 bal001
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Datums: 11.02.2021 16:10:43 bal002
Par - 53, pret - 8, atturas - 16.
Balsošanas motīvs: Par Ministru kabineta 2021. gada 5. februāra rīkojumu Nr. 74, ar kuru grozīts 2020. gada 6. novembra rīkojums Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" (570/Lm13)

Datums: 11.02.2021 16:11:06 bal003
Balsošanas motīvs: Deputātu klātbūtnes reģistrācija

Sēdes videotranslācija
11.02.2021. 9.00 11.00 13.30 14.20 15.30 16.25

---

* * * *

Sēdes videotranslācija	**11.02.2021**	9.00	11.00	13.30	14.20	15.30	16.25

1. pl. 09:00 - 1 h 26 min PIRMĀ stg 2191 sēde Nr.15-ziemas-sesija-1-daļa Egnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210211103302_saeima.lv.1_0_0

2. pl. 11:00 - 1 h 29 min stg 2191 sēde Nr.15-ziemas-sesija-2-daļa Beitnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210211124701_saeima.lv.1_0_0

3. pl. 13:30 - 35 min stg 2191 sēde Nr.15-ziemas-sesija-3-daļa Egnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210211141902_saeima.lv.1_0_0

4. pl. 14:20 - 37 min OTRĀ stg 2192 sēde Nr.16-ziemas-sesija-1-daļa Egnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210211152602_saeima.lv.1_0_0
[video nav 30 sek sēdē atklāšanas uzruna]

5. pl. 15:30 - 40 min stg 2192 sēde Nr.16-ziemas-sesija-2-daļa Beitnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210211164301_saeima.lv.1_0_0

6. pl. 16:25 - 40 min stg 2193 sēde Nr.10-ziemas-sesija-3-daļa Beitnere
https://cdn.tiesraides.lv/saeima.lv/20210211171901_saeima.lv.1_0

---

* * * *

Papildu pievienojums – darba kārtība

* * * *

6

Sēdes video translācija 11.02.2021 9.00 11.00 13.30 14.20 15.30 16.25

---

https://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/2192
https://titania.saeima.lv/LIVS13/SaeimaLIVS2_DK.nsf/DK?ReadForm&nr=a3a540da-0f6c-416a-a348-cd3668a86475

11.02.2021. 13.Saeima sešpadsmitā sēde, ziemas sesija, ārkārtas-attālinātā MK ārkārtas situācija: 570/Lm *Noraksts*

Stenogramma *Sēdi vada: Inese Lībiņa-Egnere*
2021.gada 11. februāra sēde (otrā) sākas pl. 14:20
sēde slēgta pl. 16:11, sēdes ilgums- 1 h 51 minūte / 1 h 17 min -darbs sēdē

Latvijas Republikas Saeimas
2021.gada 11.februāra
otrās attālinātās ārkārtas sēdes darba kārtība
15 minūtes pēc 2021.gada 11.februāra pirmās attālinātās ārkārtas sēdes beigām

[pirmā sēde 11.februārī beidzās pl. 14:08
otrajā sēdē klātbūtnes balsojums pl. 15:00]

	I. Lēmumu projektu izskatīšana	

	1.	Lēmuma projekts **Par Ministru kabineta 2021. gada 5. februāra rīkojumu Nr.74, ar kuru grozīts 2020. gada 6. novembra rīkojums Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu"** *(570/Lm13)* (Dok. Nr. 3570)Balsojums: par 53, pret 8, atturas 16 **Paziņojums** Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija (Referents: Juris Rancāns) Debates DKP izskatīšanas gaita	
	Sēde beigusies 11.02.2021 16:11		

---

* * * *